

Psalm 102

- 1 *Pleit.*
Voor een gebogene.
Ja, hij bezwijkt
en voor het gelaat van Wezer stort hij zijn verzuchting uit.
- 2 Wezer, hoor mijn pleit
en laat mijn kreunen komen bij Jou.
- 3 Verberg jouw gelaat niet voor mij
op de dag van mijn benauwing.
Neig mij je oor,
de dag dat ik roep snel buig je naar mij.
- 4 Ja, mijn dagen eindigen in walm,
mijn beenderen snerken als een haard.
- 5 Geslagen als kruid en verdord mijn hart,
ja, ik vergeet mijn brood te eten.
- 6 Vanwege de stem van mijn klagen
kleeft mijn gebeente aan mijn vlees.
- 7 Ik even een kauw in de steppe,
ik wees als een uil in de droogte.
- 8 Ik speur en wees
als een vogel alleen op het dak.
- 9 Alle dagen honen mijn vijanden mij,
mijn vierders zekeren mij.
- 10 Ja, als eet ik als brood
en mijn drank zerp ik met gewezen
- 11 vanwege jouw grimmig en jouw verbolgen gelaat,
ja, Jij hief mij op en verwierp mij.
- 12 Mijn dagen zijn als een schaduw die zich neigt
en ik verdor als kruid.
- 13 En Jij, Wezer, eeuwig zetel Jij
en Jou gedenkt men geslacht op geslacht.
- 14 Jij staat op, vertedert je over Sion,
ja, tijd voor haar genade,
ja, gekomen is de zamelingsdag.
- 15 Ja, jouw knechten gelieven haar stenen
en haar stof vergenadigt hen.

16 En de naties schromen de naam van Wezer
en alle koningen van het land jouw wichtigheid.

17 Ja, Wezer herbouwt Sion,
is gezien in zijn wichtigheid.

18 Hij gelaat zich het pleit van de naakte
en niet verguist Hij hun pleit.

19 Geschreven is dit voor het geslacht hierachter
en het herschappen volk viere Wezer.

20 Ja, Hij gluurde uit zijn heilige hoogte,
Wezer, uit de hemel naar het land keek Hij

21 om te horen het gekerm van de geboeide,
het te openen voor de zonen van de dood,

22 om te vertellen in Sion de naam van Wezer
en zijn viering in Jeruzalem,

23 wijl de volken groepen bijeen
en de koninkrijken zich verknechten aan Wezer.

24 Hij boog onderweg mijn kracht,
kortte mijn dagen.

25 Ik zei: 'Mijn Machtige,
laat mij niet stijgen halfweg mijn dagen,
in het geslacht van de geslachten jouw jaren.'

26 Jij grondde vóór het gelaat het land
en de hemel is de maak van jouw handen.

27 Zij, zij sneven,
en Jij, Jij stelt je.
En zij alle slijten als een gewaad,
als een kleed wissel Jij ze, en ze wisselen.

28 En Jij bent
en niet zijn jouw jaren gaaf heen.

29 De zonen van jouw knechten wonen
en hun zaad vestigt zich voor jouw gelaat.